

της πλούσεως ἀναφέρει καὶ ὁ Ἰπποκράτης αὐτὸς ὡς συγῆθ' εἰς τὴν Αἴγυπτον (ἴσως δὲ καὶ ἀλλαχοῦ).

Φρίττει ὁ ἀναγνώστης βλέπων εἰς τὸν Διόδωρον πῶτα ὑπέφερον οἱ μεταλλευταὶ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ Ἀραβίαν· ἦσαν δὲ οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καταδίκαι· ἴδ' ὅμως ἐφαίνοντο ὀλίγοι, προτετιθέντο εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ συγγενεῖς των! Εἰργάζοντο ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀδιακόπως ἐπιβεβέβημένοι ὑπὸ θερμῶν καὶ ἀλλογλώσσων στρατιωτῶν διὰ νὰ μὴ μεταχθῶσιν οὗτοι ὑπὸ κλισίων. ἢ ὑποστρέψον συνέτριβον τοὺς θράχους διὰ σφηνῶν σιδηρῶν καὶ ἡκολούθησαν τὰς φλέβας τοῦ μεταλλοῦ ρωτίζόμενοι μόνον ὑπὸ ἀμυδρῶν λύχνων εἰς σκοτεινὰ καὶ θαυμάσια ἄντρα. Οὐδέποτε οἱ δυστυχεῖς ἔμενον ἀργοί, ἀλλ' ἐβιάζοντο πάντοτε εἰς τὴν ἐργασίαν διὰ μαστιγῶν. Οὐτε δὲ εἰς τὰ παιδία ἐγίνετο χάρις· δίδει καὶ αὐτὰ μετέφερον, ἢ ἐκοπάζον τὰς μεταλλώδεις πέτρας εἰς ἱγδίχ' σιδηρᾶ. Τὰ κοπανίσματα δὲ ταῦτα ἀλήθην εἰς χειρομύλους, τοὺς ὁποίους ἐκίουν γέροντες καὶ γυναῖκες. Ἀδύνατον νὰ παραστήσῃ τις τὰ πάθη τῶν ἀθλίων ἐκείνων ἐκταθειμένων εἰς τὸ ψῆχος, τὴν βροχὴν καὶ τοὺς βράδσιμους· ἐπειδὴ οὐδὲ ὁ πυρετῶν αὐτὸς καὶ ὁ ἄρρωστος ἤξιοτό τοῖς οἴκτου.

Ὁ χρυτὸς εὐρίσκεται πολλαχοῦ συγκεντρωμένος, καὶ θῶς καὶ ἄλλα μέταλλα, ἐντὸς τῶν πετρῶν, ἢ καὶ εἰς τὰς ἀργίλλους, τὴν ἄμμον καὶ τοὺς χάληκας, ἐν εἴδει ψηγμάτων κόκκων, ἢ βῶλων· τοῦτο δὲ συνέβη ἀρ' οὐ τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα ἐσκέπαζον κατ' ἀρχὰς ὅλην τὴν γῆν ἀποσυρθέντα, ἔστυραν μετ' ἐαυτῶν καὶ τὰ συντρίμματα τῆς λιθώδους ὕλης. Κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον μάλιστα τοῦτο εἶδος, ἢ σχῆμα, τὸ προκείμενον μέταλλον εὐρίσκεται ἀφθονώτερον· διότι τὸς ἐπτάκις βαρύτερον ἐν γένει τοῦ λίθου ἐκατεκάθισεν εἰς τὸ βάθος, ἐν ᾧ τὰ ἐρείπια τῆς πέτρας ἐκυλίσθησαν ὑπὸ τοῦ ὕδατος. Οὕτως οἱ ποταμοὶ σύρουν πολλὰκις τὸν χρυτὸν ἀπὸ τὰ ὄρη, ἢ τὰ σπλάγχνα τῶν βουνῶν, ὅθεν διαδίδουσιν, ἢ πηγάδουσιν. Ὅσα δὲ μακρυνόμεθα ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἐμφώλευε κατ' ἀρχὰς ὁ χρυτὸς, τόσον οὗτοι ἀποβαίνει καθαρώτερος καὶ λεπτομερέστερος. Ἐξάγεται δὲ σήμερον πολὺς κατεῖς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης· ἀλλ' ἰδιαίτερος μεταλλεύεται ἀφθονος εἰς τὰ Οὐράλια ὄρη τῆς Ῥωσσίας· ἀπὸ τινων δὲ ἐτῶν ἀνεκαλύφθη καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν.

Ἡ χώρα αὕτη ἐκτεινόμενη ἐν μέσῳ τοῦ Γαληνοῦ λεγομένου Ὀκεανοῦ, ἀνευρίθη τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ περιφημοῦ περιπλεύτου Ἀγγλοῦ Κούκ, ἔπειτα δὲ ἀποικισθὲν παρὰ τῶν συμπατριωτῶν του. Ἐπειδὴ δὲ καίτοι εἰς τὸ νότιον ἡμιφαιρίον, ἀναγκάως οἱ ἄνθρωποι ἐξυπνοῦσιν ἐκεῖ ὅτε ἡμεῖς πλαγιάζομεν, ἢ δὲ ἡμέρα τῶν Χριστουγεννῶν κατὰ τὴν νέαν χρονολογίαν καταντᾷ ἢ θερμότητι σχεδὸν τοῦ ἔτους.

Διὰ τὴν εὐρορίαν τοῦ κλίματος ἀνηγέρθησαν αὐτόθι πόλεις κομψόταται ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, καθὼς ἢ Σίδνεϊ καὶ ἡ Βαθούρς. Εἰς τόπον τινὰ τῆς νήσου ταύτης λεγόμενον Botany Bay ἀρκούντως ἐρημον καὶ μελαγχολικὸν ἀποπέμπονται οἱ καταδίκαι παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἰδιαίτερος αὐξάνει ἡδὴ ὁ πληθυσμὸς διὰ τὸν μεταλλευόμενον χρυτὸν εἰς τὰ Κιανθὰ καλούμενα βουνά, τὰ ὁποῖα ἐκτείνονται ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον,

ἔχουσι δὲ πάντῃ ἀνωμάλους καὶ ἀποκρήμους τὰς κορυφὰς των. Εἰς μόνος σχεδὸν μικρὸς ποταμὸς ὑπάρχει, καὶ αὐτὸς δεῖφρον ζόμενος μᾶλλον εἰς τελματώδη τινὰ λίμνην Ἀλεξανδρινὴν λεγομένην, ἢ ἐκβάλλων εἰς τὸν Ὀκεανόν. Τὰ πλείστα τῶν ἄλλων ὕδατων, ἔχουσι γαῖαν ἄλμυραν. Γὰρ δένδρα φαίνονται σπάνια, ἀκανθώδη καὶ ξηρά, καθὼς καὶ ὁ ἀήρ ὁλος αὐχωμῶδης· πρὸς ἀνατολὰς ὅμως κομῶσι καὶ πλήθουσι τὰ φυτὰ· εὐρίσκονται μάλιστα καὶ δάση δλόκληρα, ὅπου ἡ εἰξὶν ἀναρρίχωμένη συνδέει τὰ δένδρα δι' ἀθροπλόκων στεφάνων. Πλήθος πτηνῶν ψάλλουσιν ἐπὶ τῶν κλάδων· ἀλλ' ἡ μουσικὴ των ἐν γένει ὑπάρχει κακὸφῶνος καὶ δυσάρετος, ἀρμονικῶς δὲ (τὸ ἀνάπαλιν) ψάλλουσιν οἱ βάρβαροι.

Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων μισθωτοί, ἢ ἰδιοκτήται, διάγουσι ποιμενικὸν καὶ βουκολικὸν βίον, μὴ ἀμελοῦντες ὅμως παντελῶς καὶ τῆς γεωργίας καθ' ὅσον ἔχουσιν αὐτῆς ἀνάγκην. Ὁ βίος οὗτος φαίνεται ἴσως εἰς πολλοὺς μονότονος· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τῆς ψυχῆς, ἢ ἀσφάλεια, ἢ ὑγεία, ἢ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος ἐνισχύουσι τὸν ἄνθρωπον, ἐν ᾧ σπανίως τοῦτο συμβαίνει εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἀν ὁ ἀποικὸς ποτε μελαγχολήσῃ ἐπιβαίνων τοῦ ἱπποῦ τρέχει νὰ εὕρῃ τὸ πρῶτό τινα τῶν γειτόνων του εἰς ἀπόστασιν εἰκοσιν, ἢ καὶ τριάκοντα μιλίων· οὗτος δὲ ἀγαλλόμενος προετοιμαζέτω δωδεκάδας ἐπανθρακίδων (κοτελέτας), ἢ φέροι εἰς τὴν τραπέζαν καὶ δλόκληρον πρόβατον καὶ βοῦν, ἢ τοῦλάχιστον μόσχον ὁπτόν κινῶν καὶ τρεῖς τῆς ἡμέρας τὸ τέ, καὶ συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτοῦ οὐ μόνον ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἀπὸ ἐσπέρας μέχρι πρωίας. Ἐπειδὴ, ἀρ' ὅτου ἀνεκαλύφθη ὁ χρυτὸς, τὰ σιτηρὰ διὰ τὴν συμφόρησιν τῶν μεταλλευτῶν ἀπεδείχθησαν ἀνεγκαϊότατα, ὑπάρχουσι ἤδη καὶ ἀγρονομεῖα ἐκτεταμένη, ἄγροὶ δηλ. ἀρόσιμοι μεγάλοι καὶ συνεχεῖς ἀποφέροντες τοιαῦτα προϊόντα· ἢ δὲ ἀνεύρεσις γαιανθράκων ἰδωκέ τινα κίνησι καὶ εἰς τὰς τέχνας.

Ὅτε ἐλαμφεν ὁ χρυτὸς εἰς τὴν Καλλιφορνίαν, πληθὸς Αὐστραλιανῶν ἱδραμον νὰ πλουτήσωσιν ἐκεῖ, ὀλίγον φροντίζοντες, ἢ διαλογιζόμενοι πῶς ἀπεκτάτο, ὥστε κατὰ τῶν Μάϊων τοῦ 1851 ὅλη ἡ ἰλὺς, οὕτως εἰπὲν, τῶν ἀποίκων ἐξεκένωθη εἰς τὰ χρυσορυχία τῆς νοτίου Ἀμερικῆς. Ἐν τούτοις ἡκούσθη φήμη ἔτι καὶ τῆς Αὐστραλίας τὸ ἔδαφος περιεῖχε χρυτὸν, ὁ δὲ θροῦς αὐτὸς ἐπαναλαμβανόμενος ἐβεβαίωθη. Διότι ἀποικὸς τις Χιγρίβη λεγόμενος ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Καλλιφορνίας ἀποῦ εἶδεν ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς τῶν ἀγρῶν του ὁμοίαζε πρὸς τὴν τῆς χώρας ἐκείνης· ὅθεν σκαλλίζων εὐρήκε πραγματικῶς τὸ μέταλλον εἰς τὴν κοιλάδα πλησίον τῆς Βαθούρς, ὥστε μετ' ὀλίγων κατήχησεν ὁ ἐργάτης νὰ κερδαίνῃ 75—100 φράγκα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, εἴτε τρεῖς καὶ τέσσαρας λίρας.

Ἡ ἀγγελία αὕτη ἐξηπλώθη ὡς ἀστραπὴ πανταχοῦ· πανταχοῦ δὲ θῆτες, βοσκοὶ καὶ γεωργοὶ καὶ ὑπηρέται καὶ γραμματικοὶ ἀνεφάνησαν ἐργαζόμενοι εἰς τὰ μεταλλεῖα· ἀλλὰ πάντες σχεδὸν ἱδραμον ἐκεῖ οὔτε ἐρόδια, οὔτε ἐργαλεῖα φέροντες.

Εὐθὺς τότε ἐξύπνησαν οἱ ἔμποροι καὶ οἱ κάπηλοι προσφέροντες εἰς ὑπερίτιμον ἄξιαν τὰς ἀναγκαίας τρο-